Quelle: https://manuscripta.at/?ID=743
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

ponderis impperiū exore uerritatis agnoscit. cū negligen
ti et futura non pspicienti dr. et quidē inhac die tua
quē adpacē tibi. nunc aūt abscondita sunt aboculis
tuis. Notandū ualde ē. quantū nobis erit terribilis hora
nīē resolutionis. qui pauor mentis. quanta tunc omniū
malōē memoria. quē obliuio transactē felicitatis. quē
formido et consideratio iudicis. Quid ergo nobis ēt de
psentibus addelectationē debet quando cunctis simul
transeuntibus ñ ualet transire qd imminet. quando et
hoc funditus finit qd diligit. et illud incipit. ubi do
lor nunquā finit. Tunc maligni sps egrediente anima
sua opera requirunt. tunc mala quē suaserunt replicant.
ut sociā adtormenta trahant. Sed cur hoc depuersa
solummodo anima dicimus. cū adelectos quoq; egredi
entes ueniant. et suū inillis si pualeant aliqd requirant.
Unus aūt abhominibus exiit. qui ante passionē suā
libera uoce dixit. iā non multa loquar uobiscū. uenit
enī princeps mundi huius. et inme non habet quicquā.
Quia enī hunc mortalē hominē uidit. suū inillo mun
di princeps aliquid inuenire posse se credidit. sed sine
ullo peccato amundi corruptione exiit. qui sine pec
cato admundū uenit. Hoc dese contra mundi prin
cipē nec petrus dicere psumpsit. qui audire meruit.
et qd cumq; solueritis sup terrā solutū erit et incelis.
Hoc nec paulus dicere psumpsit. qui priusquā mor
tis debitū solueret adceli tertii secreta puenit. Hoc
nec iohannes dicē ausus ē. qui pamore pcipuo inre